

ALLUKKA

Partiolippukunta Kalevan Karhut

nro 2/02

ÄLLIKKÄ

-LIPPUKUNTALEHTI-

32. vuosikerta

JULKAISLJA

Partiolippukunta Kalevan Karhut

<http://www.lpk.partio.fi/hp/kaka>

Kalevan Karhuttoimisto

Väinölänkatu 26, 33500 Tampere

puh. (03) 255 3474

Avoinna tiistaisin klo 18-19

Lippukunnan tilinumero:

Merita 150950-9384

Meille saa antaa rahaa ihan vapaasti...

PAINOPAIKKA

Tampereen ev.lut.srk / monistus

Painos 140

Ä-TOIMITUS

Päätoimittaja

Juha Pietilä

Lemminkäisenkatu

040-7267030

10 A 14

03-2558676

33540 Tampere

monty@sgic.fi

Toimittajat

Timo Bredenberg,

Maria Kivinen,

Joonas Kirsi

Kansi

Tatu Piispanen

Skannaus

Eero Halme

Valokuvat

Minna Hännikäinen

Taitto

Juha Pietilä

TÄSSÄ NUMEROSSA

Ä-tervehdys	3
Tiedotteita	4
Johtajaviikonloppu	5
Suoritusreissu	6
Karhunpenturetki	8
Pahkalilja	9
Toimintakalenteri	11
BulmaGulma	12
Silppusäkki	13
Virkailijat	14

A-TERVEHDYS

Jälleen yksi kevät takana ja kesä edessä. Toiminta on ollut huomattavan vilkasta, mistä osaltaan johtuu ällikän hienoinen myöhästyminen ja reissureportti painotteisuus. Retkiä ja muita tapahtumia kun on ollut sen verran paljon, että muulle pohdiskelulle ja kirjoittamiselle ei ole juuri jäänyt aikaa.

Kesällä onkin sitten hyvää aikaa lähteä metsään akkuja lataamaan ja keräämään voimia syksyä varten sekä tietysti ihan noin muuten vain - hovin vuoksi. Näsijärvikin ehti jo sulaa ja Ursula saatiin vesille, eli purjehtimaankin pääsee.

Koska metsään menosta on viimeaikoina puhuttu niin paljon, laitan minäkin tähän muutaman hyvän syyn. Lainausta Luonteri Surfin laulusta Saan valoni yöstä kesäisestä.

Saan valoni yöstä kesäisestä
haaveeni aamusta alkavasta
toivoni tuulesta hiljaisesta
sieluni maasta tuoksuvasta

Saan tietoni metsästä koskemattomasta
mittani talviyöstä tähtisestä
ruokani maan antimista
juomani lähteestä metsän keskellä

Hauskaa kesää!

Juhis

ÄLLIKÄ

Epäkaupallisia tiedotteita

Lippukunnan **kesäleiri** pidetään Ylläksellä. Lähtö tapahtuu lauantaina 3.8. klo 20 Ilmarinkadun kololta ja paluu samaan paikkaan 10.8. noin klo 8. Leirikirjeitä koloilla.

Äitikerho alkaa kierrättää **partiopaitoja** yms. Jos sinulla on käytöstä poistettuja partiovarusteita, ota yhteys Mirjami Pietilään (puh. 03-2558141 / 040-5897435) tai Juhikseen.

Karhukopla (= entiset ja nykyiset aikuiset Karhut). Ällikkä saapuu ja Saarijärvi on käytettävissä (paitsi maksamalla Suomen Partiolaisten jäsenmaksun Kalevan Karhujen jäsenenä) myös maksamalla vuosittaisen kannatusmaksun Kalevan Karhujen Tuki ry:lle tilille 204918-21617, v. 200210•. Tuki ry:n varsinaiseksi jäseneksi haluavat kyselköööt Unto Gissiltä puh. 050-5509164. Varsinaisen jäsenen maksu on 20 e. ja edut kuin lpk:n jäsenellä (paitsi ei tietenkään SP:n etuja).

Saarijärvellä talkoillaan ja muistellaan paikan 35-vuotista historiaakeskiviikkona 17.7. **Karhukoplaa** toivotaan runsaslukuisena paikalle. Tiedustelut Kipparalta.

Kaupallisia tiedotteita

Lielahden Sportia-Pekka antaa edelleen **alennusta eräpuolen ostoksista** asiakkaalle, joka osoittaa KaKan jäsenyytensä esim. näyttämällä Ällikän takakanntta. Edun on välittänyt Jukka Merto.

ÄLLIKKÄ

Johtajaviikonloppu

Antaverkassa 8-10.3

Miltei kaikki Kalevan lippukuntien HC-partiolaiset eli johtajat saapuivat Kurun Antaverkaan riemusta kiljuen perjantaina. Paikalla oli tuleva olemaan Johtajaviikonloppu, jonka tarkoituksena oli niin kartuttaa johtajien partiotietoutta kuin antaa heille virikkeitä haastavaan ja partaveitsen terävää älykkyyttä vaativaan johtajan elämään. Alku oli yhtä leikkiä leikkiessämme leikkejä leikitellen. Kun kaikkia oli sattunut ja itse olin pudonnut puusta, siirryimme sisälle. Selvityämme leikeistä selvitimme vielä salaperäisen Sisilialaisen mysteerin. Se oli kuollut.

Lauantai oli niin henkisesti kuin fyysisestikin raskas mutta sangen antoisa päivä. Kävimme läpi kaikenlaista henkistä koulutusta ja moraalipohdintaa partioaiheisin teemoin. Sen jälkeen ammuskelimmekin toisiamme moraalittomasti maalikuulilla. Lasit oli huurussa ja hiki virtasi Torpassa. Se oli kivaa. Tämän jälkeen söimme ja saunoimme oikein kunnolla, mikä viritti hymyn varsinkin poikain suupielille.

Ilta oli yhtä shown taikaa. Iltaohjelmaksi nimittäin oli järjestetty lähes kaikki TV:stä tutut visailut, joihin pääsimme riemumielin osallisiksi. Itselleni jäi kyllä hieman karvas maku suuhun, hävittyäni niin kiperässä Tuttu Juttu Showssa, josta en muuten pidä alkuunkaan. No saimme silti palkinnoksi paljon suklaa munia. Erityisesti yllätyslelut olivat osanottajien mieleen. Ohjelmien jälkeen kiskaisimme toastit huiviin ja menimme nukkumaan. Emme siis valvoneet aamu kuuteen, kuin mitkäkin teinihulltiot pyjamakutsuilla.

Onneni kukkuloilla lähdin takaisin karuun todellisuuden maailmaan. Siihen maailmaan johon yhä uudestaan tuskissani joudun palaamaan. Ah sitä kurjuutta ja ikävää, joka mieltämme partion ulkopuolisella ajalla jäytää!

Timo Bee

ÄLLIKÄ

Suoritusreissu 5.-7.4.

Perjantai

Perjantaina siinä seitsemän aikaan illalla Teiskon jylhien salojen rauhan rikkoi tietä pitkin 56,3 kilometrin tuntivauhtia porhaltava auto, joka renkaat ulvoen junntasi itsensä muutta mutkitta Valeluotisuoran puoli metriä korkeaan lumipenkkaan. Mikä kamala liikenneonnettomuus! Vai oliko se sittenkin Juhis... Kerihangelle parkkeeratun auton lisäksi (huom. kyseinen stuntti oli täysin tahallinen ja harkittu toimenpide) paikalle oli jo saapunut myös Markuksen auto, joka tosin ajettiin hyvin tapojen mukaisesti Saarijärven parkkipaikalle. Mutta näinhän nämä Kalevan Karhujen suoritusreissut yleensä alkavat, vai mitä.

Juhiksen ja Markuksen lisäksi mukana olivat minä, Erkki-Ville, Timo ja Pihlis, sekä suorittajina Kivisen Mikko, Late, Tuomo ja Elmo, ja elämän tarkoituksena tämän illan osalta oli päästä Kangasjärvelle majoittumaan. Matka näytti hankalalta, sillä koko tie oli puoli metriä korkean lumihangon peitossa, mutta hanki kesti kävelyä paikoitellen, joten pääsimme piakkoin Kangasjärven liepeillä olevan hakkuuaukean laidalle majoitteita pystyttämään ja iltaa viettämään.

Lauantai

Lauantiaamuna herääminen tapahtui omaan verkkaiseen tyyliinsä, mutta lopulta kaikki pääsivät ylös. Päivän ohjelmana olivat luokkasuoritukset, joita Juhis ja Markus alkoivat pyörittää. Niihin kuuluivat tietenkin vanhat kunnon nuotioiteot, köytökset, solmut ja sellaiset.

Poikien siinä rehkiessä keksimme Pihliksen kanssa muuta tekemistä, kävimme nimittäin kaatamassa hakkuuaukealta ison kelo puun nuotiota varten (miehisesti tietenkin ilman kirvestä tai sahaa. Ja kuka sanoo ettei fysiikan aaltoliikkeen tuntemuksesta muka ole hyötyä oikeassa elämässä). Kun puu oli saatu kaadettua ja pari pöllää sahattua, tajusimme siitä saatavat suunnattomat taloudelliset mahdollisuudet: tästähän tehdään rakovalkea! Ei sitten muuta kuin

ÄLLIKÄ

pöllejä sahaamaan ja halkomaan. Lopulta saimmekin kokonaista viisi tukinpuolikasta, jotka päätimme säästää iltaa varten pyroteknisen efektin maksimoimiseksi.

Näitä hommia puuhaillessamme päivä kului mukavasti ruoka-aikaan asti. Ruhtinaallisesti mässäiltyämme (meksikonpataa sinisellä lenkillä jatkettuna. Mwaaaa...) päätimme täysin spontaanisti lähteä metsään riehumaan. Niinpä vietimme hetken jos toisenkin lumipalloja heitellen ja puihin kiipeillen. Sitten löysimme Erkin ja Timon kanssa pari hervottoman painavaa kelopuusauvaa ja jäimme porukasta harrastaaksemme miehisiä urheilulajeja. Palasimme leiriin vasta kun olimme aivan puhki.

Loppupäivä kului toisilla lepäillen, toisilla suorittellen (vuorossa muistaakseni suunnistus), kunnes lopulta alkoi hämärtää. Oli aika kaivaa esiin rakovalkeatukit jotka ladoimme kolmeen kerrokseen nuotion päälle. Ensi alkuun rakovalkeasta lähti huikeat lieskat, mutta se rauhoittui piakkoin ja paleli iloisesti koko loppuillan.

Illan hämähärrytyä oli sitten kakkosluokan suorittajien aika lähteä yösuunnistukselle. Poikaparit. Heitä odotellessamme istuimme pitkän aikaa nuotion ääressä rakovalkeaa katsellen ja odotellen seuraavaa epätoivoista puhelinoittoa keskeltä ei-mitään. Tästä huolimatta sain aamulla kuulla, että suunnistukset olivat onnistuneet ihan hyvin.

Sunnuntai

Jotenkin kaikki leirisunnuntait ovat samanlaisia: herätään, syödään aamiaista, pakataan majoitteet ja rinkat, ja katsellaan tutun ja kotoisan leiripaikan muuttumista tasaiseksi alueeksi jonka ainoa melankolinen tuntomerkki on juuri ja juuri palaa kituuttava roskanuotio. Tämän prosessin päätyttyä lähdimme iloisesti talsimaan kohti autoja. Ikävä kyllä juuri lämmittämään päässyt aamuurinko oli taas heikentänyt hankea siinä määrin, että kävelyn kanssa sai tehdä työtä.

Lopulta pääsimme kuitenkin lähtöpaikalle, jossa irrotimme Juhiksen auton penkasta ilman suurempia vaikeuksia. Lopulta lähdimme ajelemaan kohti Tamperetta.

Joonas

ÄLUKKÄ

Karhunpentujen retki Antaverkaan

26.-28.4.2002

Perjantaina klo 18 kokoontui 10 innokasta karhunpentua, laumanjohtajat ja muut retkeläiset kirkolle. Sieltä lähdimme vanhempien kyydeillä kohti Antaverkaa.

Illalla ohjelmassa oli ulkoleikkejä, sinisen liemen aineosien etsiminen vihjeiden avulla ja iltapalan valmistus. Iltatarinaksi katselimme dioja ja kuuntelimme kolkkapojan tarinan.

Lauantaina aamun valjettua söimme reippaasti puuron ja nostimme lipun. Pentujen määrä lisääntyi vielä kahdella innokkaalla retkeläisellä.

Aamupäivän auringonpaisteessa pojat rakensivat reippaasti ja innokkaasti aurinkotuolin itselleen. Tuolit ehdittiin testatakin ennen lounasta.

Lounaan jälkeen kävelimme luontopolun ja tutustuimme Hittavaiseen. Hän haeskeli erilaisten vihjeiden avulla Naavametsää ja löytyihän se lopultakin. Odotellessamme saunan lämpiämistä Visa, Late, Vili ja Mikko opettivat nuotion tekoa ja neuvoivat kaarnaveneen tekoa.

Illalla käytiin saunassa suunniteltiin iltahjelmaa. Reippaat kalamiehet Mikko ja Visa opettivat tunnistamaan erilaisia järvikaloja, kuten pienen törön tai ahvenkaloihin kuuluvan hauen.

Runsaan iltapalan jälkeen saimme seurata mielenkiintoista iltahjelmaa ja oppia uusia huutoja ja lauluja.

Sunnuntaina lipunnoston ja aamupuuron jälkeen harjoiteltiin suunnistusta ja paikannusta kartalta. Ennen lounasta kaikki pakkasivat tavaransa ja siistivät huoneensa.

Vanhempien saapuessa hakemaan retkeläisiä oli enää jäljellä lipunlasku ja hyvän matkan toivotukset.

Pahkalilja 26-28.4 2002

Prologi:

Oltuani avoimesti huolissani omasta ja muiden vaeltajien mielentilasta päätin järjestää heille toimintaa viikonlopuksi. Olin jo pitkään halunnut suorittaa Pahkaliljan, jossa tulee valvoa vähintään 24 tuntia putkeen. Tästä oli ollut myös hieman puhetta aikaisemmin Kasukka-johtajiston viikonlopussa, jossa miltei vahingossa jo miltei suoritimme kyseisen arvomerkin. Ylsimme kuitenkin tällöin vain n. 21 tuntiin. Nyt seuraa kuitenkin selonteko itse päätapahtumasta, joka varmasti jäi monien mieliin yhtenä raastavimmista mutta etenkin hauskimmista kokemuksista koko kiemurtelevalla partiopolullamme. Tällaista on vaeltajan elämä.

Perjantaina 26.4 viiden maissa kokoonnuimme yhdessä Riston kanssa kololle. Itse olin tosin vietellyt aikaa siellä puolisisentoista tuntia, minulle oli nimittäin viime aikoina langennut kyseenalainen kunnia päästä avaimettomia lippukuntamme jäseniä sisään kololle. No yksi näistä henkilöistä olikin Joonas Ipk:mme ruokamestari, jonka tarvitsi hakea puuroa samaan viikonloppuun sattuneelle karhunpenturetkelle, Joonas on aina valmiina, ja etenkin aina ajoissa. Olin siis päästämässä hänet sisään. Samalla huomasi unohtaneeni kämpän avaimet, tai itse asiassa olin ajatellut että Erkki-Ville olisi ne mukaan ottanut, mutta yllättävän "EN OOTULOSSA REISSUUN"-kohtauksen jälkeen hän jäi pois reissusta. No onneksi Markus oli kotona ja sain häneltä avaimet. Erkki-Ville ei ollut ainoa joka oli jäänyt pois; Artturi oli menettänyt jalkansa Vietnamsissa ja Antista en tiedä, luultavasti sotavankina Laosissa. Joonakselle ajankohta ei jostain kumman syystä sopinut. Moraaliton kaveri.

Kello oli siis viisi kun lähdimme Riston kanssa kohti 28:n pysäkkiä kirkon kupeessa. Kun olimme pysäkillä odotelleet hetken, pysäköi Juhani paikalle. Astuimme bussiin ja karautimme kohti Sorilaa. Sorilassa latailimme rinkat selkään ja lähdimme talsimaan kohti Saarijärveä.

Käveltyämme hetkisen näimme tiellä linnun, jonka tunnistin peippoiseksi. Valitettavaa asiassa oli se, että se oli tainnut kuolla. Tutkittuamme tätä elämän merkillisyyttä jatkoimme matkaamme. Kotvasen kuluuttua vastaan tuli sam-

ÄLUKKÄ

makko. Se oli jäänyt auton alle ylittäessään tietä. Päätimme taas jatkaa matkaa. Kotvan kuljeksittuamme ja rupateltuamme tuli vastaan toinen sammakko, jolla oli ollut sama kohtalo kuin edelliselläkin lajikumppanillaan.

Tässä vaiheessa meitä alkoi epäilyttää, oliko DDT:tä alettu käyttää jälleen? No, pääsimme kuitenkin Saarijärvelle kohdattuamme tosin matkalla vielä yhden kuolleen Apollo-perhosen. Saarijärvellä päätimme purkaa tavaramme ja tämän tehtyämme totesimme että kalliolle oli kuollut lokki.

Luontodokumenttimaisen kävelyn jälkeen oli kiva makoilla auringossa. Kohta paikalle tulivat viimeiset retkikuntamme jäsenet Jenni ja Heini. Kävimme läpi hieman aamuisia heräämisaikojamme ja totesimme että minä ja Risto valvotaisiin myöhimpään.

Yö meni, mitenkäs muutenkaan kuin valvoessa. Kuuntelimme yön aikana paljon musiikkia, josta eritoten jäi mieleen Kurt Cobainin tiukat Grunge-sanoitukset.

Keskustellessamme yön pimeimpinä tunteina akryyliamideista totesimme pitkälle prosessoitujen retkimuoniemme sisältävän paljon näitä syöpä riskiä lisääviä aineita. Kiskoimme ruoat kuitenkin tyytyväisinä suihin, emmekä huomanneet itsessämme ainakaan välitöntä mutaatiota.

Yö eteni verkkaisesti ja pian olikin jo aamu neljän saunan aika. Äristyämme saunassa päätimme jäädä kuistille katselemaan luonnon heräämistä öisen taikamaailman salaperäisestä pimennosta. Kun muut jo olivat päässeet nukkumaan, jäimme Riston kanssa aloittelemaan päivän akryyliamidi-annoksiamme ranskanleivän ja perunalastujen muodossa. Päälle höräisin vielä kevytkokista, josta löytyy luultavasti ainakin paria syöpäriskiä lisäävää lisäainetta. Tämän nykyaikaisen myrkkyravintomme ääressä sitten katselimme kirkasta järvenpintaa, johon aurinko oli jo ensimmäiset säteensä luonut tuona huhtikuusen raikkaana keväämmuna.

Olimme kämpällä vielä sunnuntaihin asti, aika meni lähinnä nukkuessa pois univelkoja. Ajellessamme Linnainmaan kauniin paloaseman ohitse tajusin olevani jälleen ihanan sivistyksen parissa. Koulussa kavereiden "mitä tv:stä tuli"-jutut tuntuivat jotenkin tylsiltä omien kokemusteni jälkeen. Kyllä elämä on ihanaa.

Yhteiskuntakritiikkiä ja kyseenalaisia yhdyssanoja teille tarjosi:

ÄLLIKKÄ

Timo Bee

Toimintakalenteri

KESÄKUU

4.6.	TP	Kunnianosoitustilaisuus Mannerheimin patsaalla
4. - 9.6.	HP, koul	Pj-peruskurssi 3, Pajaniemi, Lempäälä
5.6.	TP	Vaeltajien ja johtajien minigolf haasteturna
6. - 9.6.	V-SP	YTP, lippukuntaleirikurssi
7. - 11.6.	HP, vartio	Vj-leiri Kohu, Vaakaniemi, Kuru
13. - 16.6.	HP, supe	Sudenpentuleiri, Vaakaniemi, Kuru

HEINÄKUU

1. - 23.7.	SRK	M/s Isosaari Göta-kanaalin purjehdus
5. - 7.7.	HP, vaelt	Water World -tapahtuma, Vaakaniemi, Kuru
24. - 31.7.	SP	“Satahanka X”-meripartileiri, Hanko

ELOKUU

3. - 10.8.	LPK	Kesäleiri, Luosu (Lappi)
11.8.	LPK	JN
14.8.	TP	Vartiotoiminnan ilta vartiotoiminnasta vastaaville
16. - 18.8.	LPK	Kasukka-”vj-kurssit”, Isosaari
23. - 24.8.	TP	Vj-peruskurssi alkaa (jatkuu 6.-8.9.)
26.8.	LPK	Aloituskokous, Kalevan Kirkko

SYYSKUU

1.9. - 15.11.	TP	Maailman paras vartio -kilpa
6. - 8.9.	HP, vaelt	YTP, hankeohjaajakurssi, 2. osa
7.9.	HP, ohj	Ohjelmatoimikunta
8.9.	LPK	JN
10.9.	TP	Aluekokous
13. - 15.9.	HP, koul	Pj-peruskurssi 4 & 5, 1. osa
13. - 15.9.	HP, huolto	Huoltokurssi
14.9.	HP, kilp	Suunnistusmestaruuskilpailut
14. - 15.9.	HP, vartio	Vj-vihjevaellus, Hämeenlinnan alue
15.9.	HP, kilp	Ilmakiväärimestaruuskilpailut, Tampere
17.9.		Partiolaisten rauhanpäivä
17.9.	TP	Vaeltajien ja johtajien pottukisa
20. - 22.9.	HP, supe	Laumanjohtajakurssi
21.9.	SP	Suunnistusmestaruuskilpailut, Rajamäki
21. - 22.9.	HP, kilp	Rastipäällikkökurssi
27. - 29.9.	HP, viesti	Viestikurssi, Kangasala
29.9.	TP	Harhahetki-kaupunkikisa

BULMA GULMA

Asiakas on tuonut sepälle viisi kettingin pätkeä, joista yhdessä on kolme silmukkaa ja muissa viisi. Sepän pitää muuttaa nämä yhdeksi ketjuksi. Tämä tapahtuu siten, että ketjun silmukka viilataan auki, liitetään toisen ketjun silmukkaan ja hitsataan jälleen yhteen. Sepän laskelmien mukaan yhden silmukan viilaaminen vaatii 5 minuuttia ja kiinni hitsaaminen 10 minuuttia.

Kauanko sepällä menee ketjujen yhteen liittämiseen?

Ratkaisu:
45 minuuttia.
Avataan kaikki kolmesilmukkaisen ketjun silmukat (3 x 5 min = 15 min), yhdistetään näillä 4 muuta ketjuja hitsataan kiinni (3 x 10 min = 30 min)

ÄLLIKÄ

Silppu Säkki

1§

Lain mukaiseen suvikumiaikaan vietettiin nasta-iltaa Suoraman kerhohuoneella, läsnä useita kuuskyluvun hittejä.

2§

Jäsen Vainion arvelee vj:nsä J. Lyly lintsanneen vartion kokouksesta, jossa opetettiin partiotervehdyksiä; nimittäin ohjekirja v.1966 kehoittaa partiolaisia tervehtimään tasavallan presidenttiä tahdikkaasti huutamalla: ”Terve, terve, terve!”, eikä suinkaan otsaa maahan/hiihtolatuun lyömällä.

3§

Talvileirin satoa: “Vasenkätisyys on vamma!?!”

4§

Visa ja Late vj-kurssilla. Mitä on jäänyt mieleen: “Vasenkätinen ViSity jäi antaverkan poikien vessaan lukkojen taa. Ovi jouduttiin poistamaan...”

5§

Kurkut eivät kuulu pakastimeen, vai mitä Joonas?

6§

Nyt se on todistettu: sipsit ja limppari voivat aiheuttaa pahoinvointia suurina annoksina nautittuna.

7§

Onnea PJ-kurssin suorittaneille ja ansiomerkkejä saaneille.